

om Samarbejde ikke vil kunne nægtes Fremme. I enkelte Lande er derhos givet Lovbestemmelser, der direkte giver Adgang efter nærmere Regler til at gennemføre Samarbejde eller Centralisation.

Her i Landet vilde Indførelse af Koncessionssystemet med de dertil i Reglen knyttede detaljerede Bestemmelser angaaende Takster, Regnskabsføring, Bestyrelse m. v. formentlig falde fremmed og bør rettest undgaas. Derimod kunde der vel ad anden, mindre indgribende Vej tænkes opnaaet, at Arbejdet til Fremme af Samarbejde mellem Elektricitetsværker fik større Mulighed for at føre til positivt Resultat end efter den nugældende Ordning.

Hertil vilde, saa vidt ses, udkræves en Lovbestemmelse om, at intet Anlæg til Fremskaffelse, Overføring, Transformering, Omformning eller Fordeling af Elektricitet maa iværksættes uden forud indhentet Godkendelse, saafremt Elektriciteten derved gøres tilgængelig for andre end den, der som Ejer eller Bruger driver Anlægget. Samme Bestemmelse maatte ogsaa gælde Foreninger eller Interessentskaber, selv om Elektriciteten udelukkende skal gøres tilgængelig for Medlemmer (Andelshavere), og Bestemmelsen maatte ligeledes gælde for Udvidelser af bestaaende Anlæg af ovennævnte Karakter (Effektforøgelse eller Inddragelse af nyt Forsyningsomraade), men ikke for Udvidelser af bestaaende Fordelingsanlæg indenfor Anlæggets naturlige Forsyningsomraade. I Tilfælde af Tvivl om, hvad der forstaaes ved Anlæggets naturlige Forsyningsomraade, maatte Spørgsmaalet afgøres af Organ x under Rekurs til Ministeren for offentlige Arbejder. For Produktionsværker, der drives som Bibedrift, vil Bestemmelsen ligeledes finde Anvendelse, dog saaledes at Godkendelse ikke kan nægtes med Hensyn til saadan Forøgelse af Effekten, der er nødvendig for vedkommende Ejers (Brugers) Hovedbedrift.

Med en Lovbestemmelse som foranførte vilde det over for en Begæring om Godkendelse af et Projekt til Anlæg eller Udvidelse som ovenfor anført blive Organ x's Opgave at skønne over, om Projektets Gennemførelse kunde antages at ville virke som alvorlig Hemsko eller Hindring for længere Tid for Etablering af ønskeligt Samarbejde mellem Elektricitetsværker i det paagældende Landomraade, samt om Projektet kan siges at gribe ind i et bestaaende Anlægs naturlige Forsyningsomraade. I bekræftende Fald maatte Organet nægte Godkendelse, hvilken Afgørelse da i Løbet af en nærmere fastsat Frist maatte kunne indankes for Ministeren for offentlige Arbejder, der endelig afgør Sagen, idet det formentlig kan forudsættes, at Ministeren, hvor Sagen angaar et kommunalt Anlæg, forinden Afgørelsen vil forhandle med Indenrigsministeren. Skønnede Organ x derimod, at en Gennemførelse af Projektet ikke gav Grund til at befrygte Følger som fornævnt, eller at det drejer sig om et Omraade, som ikke hidtil har været elektrificeret, og som efter de eksisterende Forhold har naturlig Tilknytning til vedkommende Forsyningsanlæg, maatte Organet godkende Projektet. I Tilfælde, hvor Projektet godkendes enten af Organ x eller af Ministeren, vil det med Hensyn til Sikkerhedsbestemmelser og øvrige tekniske Spørgsmaal være at undergive sædvanlig Behandling i Henhold til den gældende Stærkstrømslovgivning, jfr. Lov Nr. 77 af 19. April 1907, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 146 af 20. April 1928.

Det skal her bemærkes, at det vil være meget ønskeligt, at der, forinden der af vedkommende Værkejer, Kommunalbestyrelse eller andre tages Stilling til Spørgsmaal af den heromhandlede Karakter, sker Henvendelse til Organ x, saaledes at dette faar Lejlighed til at fremsætte sine foreløbige Bemærkninger desangaaende. Betydningen heraf vilde eventuelt kunne indskærpes ved et af Ministeren udsendt Cirkulære.

Man skal endvidere bemærke, at det maa forudsættes, at Organ x, forinden det for sit Vedkommende træffer Afgørelse om Godkendelse eller Ikke-Godkendelse af et indsendt Projekt, indhenter Erklæring fra den eller de Kommunalbestyrelser og Værker,